

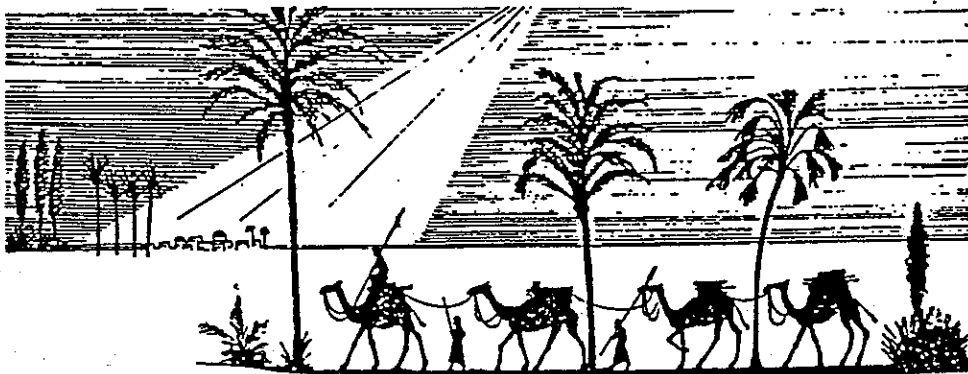
TRÍGGIR
VÍSMENNIR

Teir tríggir vísmenninir

Landsmiðstöðin

TEIR TRIGGIR VISMENNINIR.

KLOKKAN RINGIR.....

MEÐAN KLOKKAN RINGIR STANDA EINGLARNIR INNI Í KÓR, BEINT FRAMMAN FYRI ALTARRINGINUM. JÓSEF, MARIA OG KRUBBAN VIÐ JES-
US-BARNINUM ERU INNI Í ALTARRINGINUM.
EINGLARNIR SYNGJA SAMAN VIÐ FLOYTUSPÆLI:

Nú ringja kirkjuklokkur so hátt
við himmalskum gleðiljóði:
Tað stundar móti jólanátt,
tá Jesus var føddur hin góði.

Øll ung og gomul, samlist nú brátt
og lýðið á gleðiljóði:
Tað var um halgu jólanátt,
at Jesus var føddur hin góði.

INNGANGSBØNIN VERÐUR LISIN.....

EIN RØDD LESUR JÓLAEVANGELIÐ, MEÐAN SANGUR OG TÓNLEIKUR ER
AFTANFYRI. TA RØDDIN ER KOMIN TIL:..átti son sín..(Luk.2,7)
FARA EINGLARNIR TIL SIÐIS, SO AT ASKODARARNIR KUNNU SIGGJA
JÓSEF, MARIU OG KRUBBUNA.

1. SANGUR : Her koma, Jesus, tíni smá.....

TA KOMIÐ ER TIL NÆSTA ØRINDI FARA EINGLARNIR UT.
TA KOMIÐ ER TIL NÆSTSEINASTA ØRINDI KOMA VISMENNINIR INN Í
KÓR.
VIT ERU Í EYSTURLONDUM. VISMENNINIR KANNA STJØRNUHIMMALIN.

Baltazar : Aftur ein frálíkur stjörnuhimmal.

Kaspar : Ja, hann er enn betri enn í gjár.

Baltazar : Í nátt fáa vit heilt neyvar uppmátningar.

TÓNLEIKUR-

Melchior : Har er ein stjörna, sum ikki var í gjár!

Kaspar : Ein halastjörna! Hyggið!

Baltazar : Hvar hevur tú hana?

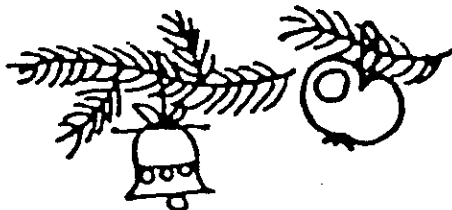
Melchior : Har!

- Baltazar : Ja, eg síggi hana.
- Kaspar : Hatta er ikki ein halastjørna!
- Baltazar : Hon stendur heilt still.
- Kaspar : Hon flytur seg ikki.
- Baltazar : Ein stjærna.
- Melchior : Enn bjartari enn allar hinar stjærnum á himmalinum.

TÓNLEIKUR-

- Kaspar : Men hvussu kann ein stjærna vera har, tá ongin var í gjár?
- Melchior : Tað má vera eitt tekin frá Gudi.
- Kaspar : Eg fáí meg ikki at trúgva upp á Gud.
- Melchior : Hví ikki?
- Kaspar : Mitt vit sigur nær tað.
- Baltazar : Á, ikki annað?
- Melchior : Hatta var ikki vakurt sagt! Tú veitst sjálvur, hvussu finar kanningar, ið Kaspar hevur gjørt. Hevur tú gloymt, at tað var hann, sum roknaði út nær Orion fyrstu ferð skuldi síggjast á himmalinum í ár?
- Baltazar : Eg hugsaði ikki bert um Kaspar, men eisini um títt og mitt vit. Vit máta upp og rokna út. Vit vita meira um stjærnum enn øll onnur í Eysturlondum. Men hvat er tað í móti øllum tí, sum til er? Vit siga frá stjærnum, men onki menniskja kann siga frá tí ófatiliga. At vit eru til! At rúmdin er til! At jørðin er til!
- Melchior : Stjærnan lýsir við sama ljóma.
- Baltazar : Og tú heldur, at tað er eitt tekin frá Gudi? Er ikki hvør blóma á markini, hvør fuglur í haganum, hvør stjærna á himmalinum eitt tekin um tað, sum vit ikki skilja? Vakurt er tað, sum vit síggja. Vakrari er tað, sum vit viðurkenna, men vakrast er alt tað, sum vit ikki fata.
- Melchior : Eg haldi, at henda stjærnan ber boð um, at okkurt stórt er hent.
- MELCHIOR HYGUR UPP MÓTI STJØRNUNI.
- Melchior : Hon kann bert bera boð um, at ein kongur er fødur.
- Kaspar : So má hon standa yvir Egyptalandi! .... Nei tað ger hon ikki. Hon er ikki so langt suðuri.

- Baltazar : Hon kundi staðið yvir Kánaans landi. Har sum gýðingarnir fóru inn.
- Kaspar : Yvir Jerúsalem?
- Baltazar : Tað er torført at siga, her frá sum vit siggja.
- Melchior : (HYGUR UPP HÓTI STJØRNUNI) Gud gevur okkum ikki eitt tekin, bert fyri at vit skulu siggja!
- Kaspar : Hvat meira kunnu vit gera, enn at siggja, og at skriva niður?
- Melchior : Vit skulu fylgja stjørnuni!
- Kaspar : Hvi skulu vit tað?
- Melchior : Fyri at heilsa tí stóra konginum, sum føddur er.
- Kaspar : Ja, um tit halda tað, so kunnu vit fara avstað. So kunnu vit siga frá tí, sum vit hava sæð.
- Baltazar : Vit mugu hava gávur við okkum! Eg taki myrru.
- Melchior : Eg fari at heilsa honum við roykilsí.
- Kaspar : Frá mær skal hann fáa gull.
- Melchior : Vit fara avstað beinan vegin.
- Kaspar : Nú í nátt?
- Baltazar : Ja, vit eru vanir at vera uppi um nætturnar.

2. SANGUR : Fagur himin er at sjá.....(v. 1 - 4)

TA KOMIÐ ER TIL 2. ØRINDI FARA VISMENNINIR ÚT.
 TA KOMIÐ ER TIL 4. ØRINDI KOMA HIRÐARNIR FRAM Á KØRSGATTINA.
 HIRÐARNIR ERU Á MARKINI OG ANSA EFTIR SEYÐI.

- Sámuel : Hvussu stendur til við lambinum, sum reiv seg av tornarunninum?
- Mattias : Eg hugsí ikki, at tað hevur tikið ilt fyri seg.
- Natanael : Eg hugdi at beininum. Sárið sær út til at lek-jast væl.
- Sámuel : Hvi skulu seyðirnir altíð fara tvørtur um hasa grýtutu brekkuna?

Mattias : Eg veit ekki. Eg havi mangan roynt at fingið teir at farið uttanum, men tað sær út til, at teir vilja bert handa vegin! (PEIKAR).

Natanael : í morgin haldi eg, at eg farið at fylla leirkrukkuna í kelduni hinu megin gjónna.

Sámuel : Skuldi tað vatnið verið betri enn tað úr fjalla-ánni?

Natanael : Nei, kanska ekki. Men eg farið at royna kortini.

Sámuel : Tað var gott, at tú fekst tjóðrað hatta lambið, sum vit mistu burtur.

Natanael : Eg eri eisini móður.

NATANAEL GEISPAR OG SOVNAR - TÓNLEIKUR -

Mattias : Á, sum náttin er vøkur!

Sámuel : Ja, men nú fer at lota.

Mattias : Eg merki ongan vind!

Sámuel : Nei, tað geri eg heldur ekki, men hoyrir tú ekki vindin langt har uppi?

TEIR LURTA - - -

Mattias : Tað ljóðar sum veingir á luftini!

Sámuel : Men ongir flytifuglar eru hesa tíðina á árinum.

Mattias : Lurta!

EINLARNIR KOMA INN SYNGJANDI SAMAN VIÐ FLOYTUSPÆLI:

Komið, allir seyðahirðar,
óttist ekki, komið higar.
Hinna kongason í nátt
hevur vana jomfrú átt.
    Krubbustrá, ásnum hjá
    Frelsarin var lagdur á.

NATANAEL VAKNAR AV SANGINUM.

1. eingil : Óttist ekki; tí sí, eg kunngerit tykkum eini stór gleðiboð, sum skulu verða fyrri alt fólkíð. Tí at tykkum er í dag ein frelsari føddur, sum er Harrin Kristus í Dávids staði! Og hetta skulu tit hava til merkis: "Tit skulu finna eitt barn reivað og liggjandi í eini krubbu."

2. eingil : Heiður veri Gudi!

Einglarnir: Heiður veri Gudi í hægsta himli!

1. eingil : Friður á jørð!

Einglarnir: Á jørðini friður!

1. eingil : Og í menniskjum góður tokki!

Einglarnir: Heiður veri Gudi!

FLOYTUSPÆL - EINGLARNIR FARA OG HIRÐARNIR REISA SEG.

Natanael : Són tit teir eisini? Hoyrdu tit teir?

Sámuel : Ja!

Natanael : So var það ekki ein dreymur meðni!

Mattias : Vóru teir virkuliga her?

Sámuel : Ja!

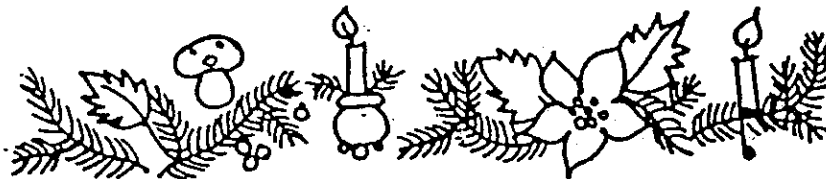
Mattias : So mugu vit fara til Betlehems at síggja það, sum hent er og sum varð kunngjört okkum.

Sámuel : Vit kunnu ekki allir triggir fara til Betlehems. Onkur má vera her.

Natanael : Vit kundu tikið seyðin við okkum.

Mattias : Ja, lat okkum gera það.

Sámuel : Kom, lat okkum fara avstað!

3. SANGUR : í Betlehem í Dávids stað.....

VIT ERU Í BETLEHEM. TELJARIN STENDUR OG TELUR. HIRÐARNIR STANDA HJA HONUM.

Teljarin : *Hey tit!*
Eru það tit, sum hava havt eitt seyðafylgi við og slept tí inn um býargirðingina? Tað er fyri neyðini, at eg ikki skal telja seyðin eisini.

Sámuel : Ja, vit hava eini ørindi her í Betlehem.

Teljarin : Tit skulu teljast, ha?

Natanael : Nei, vit vilja bert finna....

Teljarin : Sjálvandi skulu tit teljast. Augustus keisari hevur givið boð um, at allur heimurin skal skrivast í manntal.

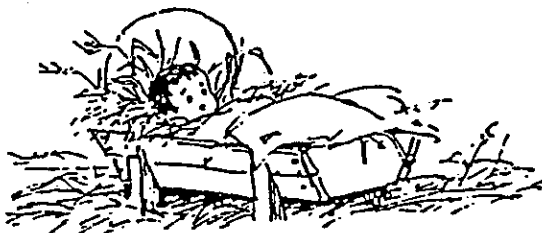
Mattias : Jú, men vit eru á veg fyri at....

Teljarin : Ja, og það má haldast at vera rætt, at fólk ferðast til mynduleikarnar og ikki øvugt.

Sámuel : Men....

- Teljarin : Ella kanska er tað okkara klóki landshøvdingi Kvirinius, sum hevur tikið hesa avgerð. Prisaður verði hann, um so er. Øll skulu fara til tann bý, tey eru ættaði úr og har verða tey tald. Eg telji tykkum her í Betlehem.
- Natanael : Skilir nakar, at Augustus keisari kann hava áhuga fyri, um vit eru fleiri ella færri?
- Teljarin : Jú, og lat meg nú skriva tykkum upp.
Navn?
- Mattias : Mattias.
- Teljarin : Starv?
- Mattias : Seyðamaður.
- Teljarin : (SKRIVAR EINA STRIKU) Ja, og næsti.
- Natanael : Natanael.
- Teljarin : Starv?
- Natanael : Seyðamaður.
- Teljarin : Og tú?
- Sámuel : Sámuel.
- Teljarin : Starv?
- Sámuel : Seyðamaður.
- Teljarin : (SKRIVAR STRIKUR) Ja, so eru tit taldir. Sleppið tykkum nú aftur til seyðin.
- Natanael : Ja, men vit hava eini ørindi í Betlehem!
- Teljarin : Hverji onnur ørindi hava tit uttan at verða taldir?
- Sámuel : Vit skulu finna eitt barn. Eitt nýføtt barn, reivað og liggjandi í eini krubbu.
- Teljarin : Á nei, tit siga ikki, at børn eisini verða fødd her! Ikki meðan vit telja. Høvdu Augustus og Kvirinius bert vita, hvat fyri knoss teir hava givið okkum.

TELJARIN FER AVSTAÐ, MEDAN HANN RISTIR VIÐ HØVDINUM.

4. SANGUR : Eitt barn er føtt í Betlehem....(1.- 5.ø.)

TEIR TRIGGIR SEYÐAMENNINIR KOMA TIL VERTSKONUNA Á GISTINGAR-
HÖSINUM.

Vertskonan : Hvert vilja tit?

Natanael : Vit vildu fegin vita....

Vertskonan: Her er einki pláss.

Sámuel : Vit ætlaðu bert at spyrja....

Vertskonan: Eg sigi, at her er onki pláss. Skilja tit onki?
Her havi eg runnið í allan dag, eg eri so deyðamóð.

Mattias : Vit ætla okkum ikki at gista her.

Vertskonan: Hvat vilja tit tá?

Sámuel : Vit leita eftir einum nýføddum barni. Reivað og liggjandi í eini krubbu.

Vertskonan: Krubbu? So mugu tit fara yvir í fjósið. Onkur býr har, tað veit eg. Vit áttu at tikið pengar afturfyri, tí tey fáa hita frá kúratúrnum. Tað kann vera, at eitt barn er har. Nú eg hugsu um tað, so var ein kvinna har, sum sá út til at føða hvørja løtu.

HIRÐARNIR FARA Í FJÓSIÐ.

5. SANGUR : Eitt fjós og ein krubba....

Natanael : Tað ber ikki til, at vit skulu leita í einum fjósið!

Sámuel : Krubba og fjós hóska saman.

Mattias : Jú men, eitt vanligt fjós!

Sámuel : Kunnu vit koma inn?

Jósef : Ja, gerið so væl. (HIRÐARNIR KOMA INN) Tit eru hirðar, koma tit eftir seyði kanska?

Natanael : Nei, tað vóru ikki ørindi okkara. Vit leita eftir einum lítlum barni. Reivað og liggjandi í eini krubbu.

Jósef : Vek ikki barnið.

Maria : Eg havi beint nú givið honum og hann er sovnaður.

Sámuel : (VIÐ HINAR HIRÐARNAR) Er hetta tað, sum vit eru

konnir heilt til Betlehems at síggja, eitt fátækt barn? Eina fátæka konu?

Natanael : Vit hirðar síggja ivaleyst av fátækum børnum heima. Tað er ikki neyðugt at fara heilt til Betlehems til tess.

LJÓÐ AV EINGLUM (hetta verður spælt av bandi!):

EINGLARNIR SYNGJA SAMAN VIÐ FLOYTUSPÆLI:

So milt lýsir stjörnan,
so skinandi ljós,
hon lýsir á krubbu
og fátæka fjós.
Sí, har hvílir Jesus
á beði av strá,
hann gleði ber øllum,
ið har eru hjá.

1. eingil : Óttist ikki; tí sí, eg kunngeri tykkum eini stór gleðiboð, sum skulu vera fyri alt fólkið. Tí at tykkum er í dag ein frelsari føddur, sum er Harrin Kristus í Dávids staði! Og hetta skulu tit hava til merkis: "Tit skulu finna eitt barn, reivað og liggjandi í eini krubbu."

2. eingil : Heiður veri Gudi.

Einglarnir: Heiður veri Gudi í hægsta himli.

1. eingil : Friður á jørð.

Einglarnir: Á jørðini friður!

1. eingil : Og í menniskjum góður tokki.

Einglarnir: Heiður veri Gudi.

Natanael : (VIÐ JÓSEF OG MARIU) Hoyrdu tit eisini?

Jósef og Maria : Ja (TEY SMÍLAST).

Mattias : Hin hægsti er ímillum okkum.

HIRÐARNIR LEGGJAST A KNÆ, REISA SEG SÍÐAN AFTUR.

Sámuel : Lat okkum fara. Vit mugu kunngera hesi tíðindi fyri øllum.

HIRÐARNIR FARA UT ÚR ALTARRINGINUM.

6. SANGUR : Fögur er foldin.....

VISMENNINIR KOMA.

Melchior : Yvir hesum lítla býnum stendur stjornan.

Kaspar : Ikki yvir Jerúsalem, men yvir einum lítlum býi í Júdeu. Tað var margháttligt!

Baltazar : Sjálvt hitt størsta træið í Libanon er vaksið av einum lítlum fræi. Kann tá heimsins størsti kongur ikki vera føddur í einari bygd?

HIRÐAR OG VISMENN MØTAST.

Baltazar : Hvussu eitur hesin býurin, sum vit siggja fyri framman?

Mattias : Betlehem.

Melchior : So vita tit kanska, um ein kongur er føddur har?

Natanael : Ja, hin størsti í heiminum!

Sámuel : Vit eru á veg fyri at kunngera hesi gleðiboðini fyri øllum.

Mattias : Men, hvussu ber tað til, at tit vita um hetta?

Melchior : Vit sóu eina stjornu lýsa yvir Kánaans landi. Henni hava vit fylgt.

Kaspar : Hon hevur ført okkum higar.

Baltazar : Hvar finna vit henda kongin?

Kaspar : Eg siggi onga kongaborg!

Natanael : Barnið er ikki at finna á nakrari kongaborg, men í einum fjósi!

Kaspar : Í einum fjósi?

Baltazar : Tú, sum veitst so nógv, hevur tú onki fatað? Hví ikki í einum fjósi? (VIÐ HIRÐARNAR) Vita tit, hvar fjósið er?

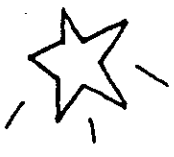
MATTIAS VÍSIR TEINUM Á FJÓSIÐ.

Baltazar : Vit fara hagar!

Sámuel : Og vit fara út um heimin at kunngera gleðiboðini.

VISMENNINIR KOMA TIL FJÓSIÐ - TÓNLEIKUR.

Baltazar : Kunnu vit koma inn?

Jósef : (NIKKAR).

KASPAR LEGGUR SEG A KNÆ FRAMMAN FYRI KRUBBUNI.

Kaspar : Almáttugi Guð, heimsins kongur! Min gáva til tíu skal vera tað reina gull. Gev okkum frið!

MELCHIOR LEGGUR SEG A KNÆ FRAMMAN FYRI KRUBBUNI.

Melchior : Tú litla barn, av hægsta himli. Teg vil eg æra við vælångandi roykilsu. Úr londum langt hígani koma vit til tíu. Lyft tú tína ásjón yvir okkum og gev okkum frið.

BALTAZAR LEGGUR SEG A KNÆ FRAMMAN FYRI KRUBBUNI.

Baltazar : Min frælsari. Eg gevi tær myrru til tína jarðarferð. Gævi, at vit í henni kunnu hóma gátuna í tíni uppreisn. Tú, sum ert vegurin, sannleikin og lívið! Tú, sum ert kærleiki.

VIÐ ORGUL- OG FLOYTUSPÆLI KOMA EINGLARNIR INN OG ALLIR LEIKARARNIR STANDA INNI Í KÓR BEINT FRAMMAN FYRI ALTARRINGINUM.

7. SANGUR : Gleðilig jól.....

ÚTGANGSBÓNIN VERÐUR LISIN.....

KLOKKAN RINGIR.....

POSTLUDIUM.....

Týtt av: *[Handwritten signature]*

Visuáttarnir	Baltazar	Teljovri
—	Kaspar	Vertskona
—	Melchior	Jósef
—	Samuel	Anna
—	Matias	
—	Natanael	

1. Singil
2. Singil
Einglar

